

Oala de aramă și oala de lut

Gheorghe Asachi

O zi oala de aramă
Pe-o vecină de lut cheamă,
Ca să facă ambe-un drum.
Însă aceasta au zis: Nu pot;
Las mai bine să m-afum,
Decât să mă stric de tot.

Dar tu în coaste chiar țestoasă,
Nu ca mine ticăloasă,
Pas ferice-oriunde-i vrea.
La tot felul de-ntâmplare,
Zis-au oala cea mai tare,
Protectoară mi-i ave.

Dac-un lucru colțuros,
Repede sau pre vârtos
Ar umbla ca să te sfarme,
Ver măcar ca să te darme,
Eu la mijloc voi intra
Și de daună te-oi scăpa.

În asemenea parolă,
Dată de-o lucită oală,
Biata oală se încrede,
Lasă vatra și purcede.
Merg ai noștri călători,
Târâindu-se cu spori,
Dar compania merge slut,
Alt-arama-i și alta-i lut.

Vrând ii pest-un hop să treacă,
Între sine se tot freacă
Ș-înc-o mie urme nu-s
Ce-n a lor voiaj s-au dus,
Când arama în moale pele
Așa foarte-un ghionț au dat,
Că-n mănunte hârburele,
Gemând, oala s-au stricat.

Cu acel mai tare foarte
Nu umbla, ci cu mai moale,
De nu vrei acestei oale
S-aibă în urmă trista soarte!